

Arrest

nr. 292 531 van 2 augustus 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 10 februari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. HARDY en van attaché F. PHILIPPO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 21 februari 2020, diende op 22 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 11 januari 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 18 januari 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 22/06/2021

Overdracht CGVS: 30/06/2021

U werd in het Amhaars gehoord door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS) op 19 oktober 2022 van 09u08 tot 12u55. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u bijgestaan door een tolk die de Amhaarse taal beheerst. Uw advocaat, meester HERSENS Celine, loco meester HARDY Julien was tijdens het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Gurage etnie. U bent geboren op X 1996 te Addis Abeba, in de wijk Kolfe – Atena Tera. U bent niet gehuwd en hebt geen kinderen. Sinds juli 2020 hebt u een relatie met F.(...) W.(...), die de Belgische nationaliteit heeft.

In 2018 studeerde u af van de universiteit van Dire Dawa met een diploma in 'chemical engineering'. Omdat u geen job vond, ging u werken in de winkel van uw moeder in de wijk Shema Tera in Addis Abeba. U zocht een beurs om naar het buitenland te kunnen gaan studeren zodat u uw leven en uw capaciteiten kon verbeteren. Kort na uw afstuderen contacteerde u een smokkelaar om een paspoort aan te maken waarmee u naar het buitenland kon gaan.

Met het aantreden van de nieuwe premier in 2018 begonnen de etnische spanningen in het land en in Addis Abeba te groeien. In de wijk Asko, waar de meerderheid van de bevolking tot de Oromo etnische groep behoort, werden op dagelijkse basis huizen in brand gestoken en mensen gedood. Omwille van de groeiende etnische spanningen en geweld wou u niet langer in Ethiopië blijven.

In de zomer van 2019 wandelde u met uw vrienden in de wijk Asko. Toen u te voet alleen terug naar huis wandelde werd u belaagd door drie mannen die de Oromia taal spraken. Eén man hield een mes tegen uw hoofd, een tweede man wurgde u bij de nek, en de derde man haalde uw broekzakken leeg. Ze namen uw geld en uw telefoon en zagen op uw identiteitskaart dat u tot de Gurage etnie behoort. Toen de mannen uw telefoon en uw geld hadden genomen, sloegen ze u en sloegen ze u op uw arm met een soort sikkel. Vervolgens gingen ze weg en lieten u ter plaatse achter.

In december 2019 vroeg u aan de smokkelaar om een visum te maken. U bewam het visum in februari 2020 en reisde op 17 of 18 februari 2020 met het vliegtuig vanuit Addis Abeba naar Italië. Vervolgens reisde u door naar België waar u op 20 februari 2020 aankwam. Gedurende één jaar en vier maanden ongeveer deed u pogingen om naar Groot-Brittannië te reizen. In februari 2021 werd u gearresteerd door de politie, u werd aangehouden op verdenking van mensensmokkel en vier maanden vastgehouden in de gevangenis van Gent. Uiteindelijk werd u vrijgelaten omdat uit het onderzoek van de politie niet bleek dat u betrokken was bij de mensensmokkel. Op 22 juni 2021 deed u een verzoek om internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek legde u geen documenten neer, u toonde enkel een foto van uw paspoort op uw gsm tijdens het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/ of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van de corruptie in Ethiopië, het groeiende geweld en de groeiende etnische spanningen sinds het aantreden van de nieuwe premier Abiy in 2018 (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 19/10/2022 (hierna NPO) p. 14, 16). Daarnaast vreest u dat u bij terugkeer naar Ethiopië een gevangenisstraf zal krijgen omdat u Ethiopië illegaal ontvluchtte met een

paspoort en visum dat u verkreeg via een smokkelaar (NPO p. 21). U vreest tevens dat de Ethiopische autoriteiten bij terugkeer een achtergrond check zullen doen en u zullen opsluiten en ondervragen omdat u van het buitenland terugkeert (NPO p. 21).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verzoek tot internationale bescherming in België laattijdig werd ingediend. U kwam reeds aan in België op 21 februari 2020. Echter, u diende slechts een verzoek om internationale bescherming in op 22 juni 2021, meer dan een jaar na uw initiële aankomst. Toen u door de protection officer op het CGVS werd gevraagd waarom u in België zo lang hebt gewacht om een verzoek in te dienen, antwoordde u dat u bij aankomst in België niemand kende, dat veel immigranten probeerden de grens naar Engeland over te steken en dat u besloot hetzelfde te doen (NPO p. 5). Ook wanneer u naar aanleiding van deze pogingen om de grens naar Engeland over te steken door de politie in februari 2021 werd gearresteerd en naar de gevangenis van Gent werd gebracht op verdenking van mensensmokkel, diende u nog steeds geen verzoek om internationale bescherming in. Pas op het moment dat u werd vrijgelaten uit de gevangenis zocht u asiel (NPO p. 5). Het feit dat u zo lang wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relateert danig de ernst van de door u gevreesde vervolging. Immers kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze worden verwacht dat hij meteen na aankomst in een veilig land op zoek gaat naar internationale bescherming, en ernstige inspanning onderneemt om deze te bekomen. Uw handelwijze getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofde en vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van de door u geschetste vervolging.

Verder dient te worden benadrukt dat een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. U brengt doorheen uw verklaringen echter onvoldoende elementen naar voor die op een concrete en individuele vrees voor vervolging in uw hoofde wijzen. U verklaarde dat u nooit een plan hebt gehad om in Ethiopië te blijven, en dat uw bedoeling van in het begin duidelijk was om naar het buitenland te gaan en uw leven te verbeteren. U verwees verder naar de verslechterende situatie in Ethiopië sinds het aantreden van de nieuwe premier (NPO p. 14). Zo verklaarde u "Zoals u goed weet, de situatie in Ethiopië, dingen begonnen van tijd tot tijd erger te worden, er is tribalisme, er is corruptie, zelfs van uw lokale administratie moet je mensen omkopen om iets van hen te krijgen, de politie is corrupt, mensen rond je zijn corrupt, en in het bijzonder de etnische problemen in Addis Abeba waren niet bemoedigend voor mij om er te blijven. Ik woonde niet in een rustige vredevolle omgeving, in het bijzonder na de verkiezing van de nieuwe premier, de mensen van de Oromo domineren de mensen van Ethiopië, ze zijn in een hoge positie, en sinds de nieuwe overheid de macht heeft, is de spanning in Ethiopië veranderd van normaal naar slecht. En het conflict, de hongersnood in Ethiopië, je kan geen job vinden, alles gebeurt in termen van geld, geven en nemen. Dat is waarom ik besloot het paspoort te vragen en uit het land te vluchten" (NPO p. 14). Uw verwijzing naar de corruptie, de groeiende etnische spanningen en geweld, het conflict in Tigray en navolgende hongersnood in Ethiopië (NPO p. 14, 16), gaan over een algemene toestand en zijn op zich onvoldoende om in uw hoofde te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging. De loutere verwijzing naar de veiligheidssituatie in een bepaald land of regio volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen. Het begrip 'gegronde vrees' houdt in dat de aanvrager niet alleen een subjectieve vrees moet voelen, maar dat deze moet worden beoordeeld met inachtneming van de objectieve omstandigheden in het land van herkomst. Daarbij moet een persoonlijke vervolgingsvrees in concreto worden aangetoond, waar u echter niet in slaagt.

Met betrekking tot uw persoonlijke problemen, beschreef u één incident waarvan u het slachtoffer was in de zomer van 2019. U verklaarde dat u in de zomer van 2019 tijdens een wandeling door de wijk Asko door drie mannen van de Oromo etnie fysiek werd bedreigd met een mes en van uw geld en gsm werd beroofd. Eén van de mannen hield een mes voor uw gezicht, een tweede hield u vast bij de keel en een derde man leegde uw zakken (NPO p. 17-18). Toen de mannen uw zakken hadden geleegd en uw geld en gsm hadden genomen, sloegen ze u neer en lieten ze u achter terwijl ze zeiden "ga weg". Vervolgens rende u weg en kwamen de mannen u niet achterna (NPO p. 19).

U verklaarde dat de mannen u persoonlijk viseerden, dat ze uw achtergrond hadden bestudeerd en specifiek op u afkwamen (NPO p. 21). U verklaarde bovendien dat de mannen u bij de keel grepen nadat ze op uw identiteitskaart hadden gezien dat u tot de Gurage etnie behoorde (NPO p. 17). Het dient echter te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen omtrent dit incident – die voornamelijk gebaseerd

zijn op vooronderstellingen en blote beweringen – niet aannemelijk hebt gemaakt dat u werkelijk persoonlijk gevisieerd werd omwille van uw etnische achtergrond, zijnde Gurage, laat staan dat u bij terugkeer omwille van uw Gurage etniciteit persoonlijk vervolgd zou worden.

Zo dient ten eerste te worden vastgesteld dat u over dit incident niets hebt vermeld op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Op de vraag bij de DVZ om een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst, verklaarde u slechts "Ze zullen mij vragen waarom ik vertrokken ben uit Ethiopië. Waar ik was al die tijd en waarom ik terug ben gegaan naar Ethiopië. Als ik een nieuwe identiteitskaart (IK) zou aanvragen bijvoorbeeld zou ik opgepakt worden door de politie en opgesloten worden. Omdat de gemeente mij eerst zal sturen naar de politie om een identiteitskaart aan te kunnen vragen (...) Ik weet niet precies waarom. Omdat ik weggegaan ben en geen belastingen betaald heb. Al die jaren was ik weg. Ze zouden mij ook beschuldigen als landverrader. Omdat ik het land heb verlaten zouden ze me zien als landverrader en opsluiten. (...) Ten tweede er is daar geen werk voor mij. Er is geen toekomst. Ik ben daar altijd bang. Er zijn conflicten tussen etnische groepen. Mijn leven is daar niet veilig. Je kan op elk moment vermoord worden omdat je niet tot een juiste etnische groep behoort." (Vragenlijst CGVS dd. 29/06/2021). Op het CGVS verklaarde u daarentegen dat het incident in Asko een belangrijke aanleiding was voor u om het land uit te vluchten. Zo verklaarde u "Sindsdien was ik horror, ik was niet meer veilig om daar in die buurt te wonen. Na dat incident weet ik dat wat het beste is voor mij, is om uit het land weg te vluchten voor eens en altijd." (NPO p. 17). U verklaarde verder ook dat u bij terugkeer naar Ethiopië een vrees heeft voor de criminelen met wie u dit incident had (NPO p. 22). Het is dan ook opmerkelijk dat u over dit incident niets vermeld hebt op de DVZ. Immers, indien u werkelijk geloofde dat u persoonlijk gevisieerd werd door criminele bendes van Oromo, die u zogenaamd reeds hadden aangevallen in Asko omdat u tot de Gurage etnie behoorde, kan toch verwacht worden dat u van deze essentiële feiten reeds melding zou gemaakt hebben bij de DVZ. Het feit dat u dit niet hebt gedaan, relativeert dan ook danig de ernst van de door u beweerde vervolging.

Overigens blijkt uit uw beschrijving van dit incident ook niet dat deze mannen u werkelijk viseerden omdat u tot de Gurage etnie behoorde, maar slechts dat u het ongelukkig slachtoffer was van een gewapende beroving. Hetgeen, hoewel ongelukkig, een eenmalig en geïsoleerd incident is, maar niet wijst op een concrete persoonlijke vervolging omwille van uw etnische achtergrond.

Zo verklaarde u dat de mannen u reeds benaderden op een vreemde manier, alsof "ze wouden vechten of iets doen", nog vóór dat ze wisten dat u niet tot de Oromo etnie behoorde. U verklaarde immers dat ze u benaderden in het Oromia, en dat ze niet in een goed humeur waren. Ze zeiden tegen u "Waarom wandel je zo?" en "Wat heb je in jouw zakken?" (NPO p. 17). Toen nam één van de mannen u vast bij de keel, terwijl een andere man zijn mes voor uw gezicht hield, en de derde man uw broekzakken checkte (NPO p. 18). De mannen bedreigden u dus reeds met geweld, nog vóór ze uw identiteitskaart uit uw zak hadden genomen waarop stond dat u tot de Gurage etnie behoorde (NPO p. 17). Dit wijst er op dat het door u beschreven incident eerder een gewapende overval is, dan dat het werkelijk een geplande en persoonlijke vervolging van uw persoon is omwille van uw etnische achtergrond. Uw verklaring dat deze Oromo mannen reeds op voorhand uw achtergrond zouden bestudeerd hebben, en u niet 'random' tegenhielden (NPO p. 20), is een loutere veronderstelling die u op geen enkele manier onderbouwt. Behalve dit ene incident verklaarde u immers verder nooit andere problemen te hebben gekend (NPO p. 21), ook verklaarde u nooit enige problemen te hebben gehad met de autoriteiten (NPO p. 19).

Verder blijkt ook uit uw handelwijze na dit incident geen oprechte vrees voor vervolging. U liet immers na om dit incident te rapporteren bij de politie of andere overheidsdiensten (NPO p. 17). U verklaarde dat u dit niet deed omdat de politie zogenaamd samenwerkt met deze gangs en dat ze het zullen zeggen tegen 'die mensen', hetgeen een blote bewering is die u op geen enkele manier staft (NPO p. 17,18). U verklaart slechts dat "nadat ik mijn problemen heb verteld, zal de politie het zeggen tegen de criminelen, want ze werken allemaal samen." (NPO p. 18) Overigens kan u zelf niet eens concreet aangeven door wie u werd beroofd, laat staan dat de politie dan kan weten aan wie ze de informatie moeten doorspelen. Hierop verklaarde u dat deze mensen gekend zijn in Asko, dat iedereen hen kent en kan identificeren, dat ze een regelmatige bezoeker zijn in Asko, en dat ze behoren tot een bepaalde groep (NPO p. 19). U gevraagd hoe deze groep heet, verklaarde u in zeer algemene termen: "In Amhara heten de groepen 'Fano', bij Tigrayans 'Junta', en bij Oromo (...) 'qeerro'" (NPO p. 19). Het is een loutere veronderstelling van uw kant dat de drie mannen die u hebben beroofd en die Oromo spraken, tot de qeerro beweging horen.

Gelet op wat voorafgaat dient te worden besloten dat u niet aannemelijk hebt gemaakt en niet in concreto hebt aangetoond dat u omwille van uw etnische groep persoonlijk zou vervolgd worden door bepaalde criminelen van de Oromo etniciteit.

Wat betreft uw vrees bij terugkeer ten aanzien van de Ethiopische autoriteiten omwille van het feit dat u Ethiopië hebt verlaten met een vals Ethiopisch paspoort op uw naam verkregen via een smokkelaar, en dat u in het buitenland hebt verbleven, dient te worden vastgesteld dat dit loutere beweringen zijn langs uw kant die u op geen enkele manier onderbouwt. Na onderzoek van alle elementen in het dossier en de beschikbare landeninformatie kan bijgevolg niet worden besloten dat u om deze redenen een risico loopt bij terugkeer.

Ten eerste toont u, behalve via uw verklaringen, op geen enkele manier aan dat u werkelijk met een “vals” paspoort hebt gereisd en een “vals” visum hebt verkregen via een smokkelaar. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS toonde u een foto van uw paspoort op uw gsm, met uw eigen naam en foto. Ondanks de vraag van de protection officer om dit document via email te bezorgen aan het CGVS (NPO p. 6), hebt u dit niet gedaan, hetgeen getuigt van een gebrek aan medewerking en een nader onderzoek van uw paspoort in de weg staat. Ook legde u geen enkel ander document neer ter staving van uw identiteit, reisweg of vluchtrelaas, hetgeen een verdere negatieve indicatie is voor uw algemene geloofwaardigheid. Uw verklaringen over hoe u het paspoort en visum hebt kunnen regelen via een smokkelaar zijn bovendien niet consistent met wat u hebt verklaard op de DVZ. Waar u op het CGVS verklaarde dat u de smokkelaar, bijgenaamd “A.(...)”, 3000 birr (ongeveer €53) betaalde voor het paspoort, verklaarde u op de DVZ dat u maar liefst 13.000 dollar moest betalen aan de smokkelaar voor uw reis, naast nog eens 2500 euro voor uw ticket en andere betaling zoals uw hotel en eten. Op de DVZ verklaarde u bovendien dat de smokkelaar A.(...) M.(...) heette in plaats van “A.(...)”. Op de vraag bij de DVZ of u tijdens uw reis valse documenten gebruikte, antwoordde u bovendien “neen” (Verklaring DVZ dd. 29/06/2021, p.11).

Zelfs al zou u effectief met een vals paspoort uit Ethiopië zijn gereisd – hetgeen, zoals hierboven werd uiteengezet, sterk wordt betwijfeld – toont u verder niet aan de Ethiopische autoriteiten hiervan op de hoogte zijn. Het feit dat u bovendien probleemloos met het vliegtuig uit Ethiopië bent kunnen reizen met een paspoort op uw eigen naam en met uw eigen foto (NPO p. 14-15) is een duidelijke indicatie dat de Ethiopische autoriteiten niet op de hoogte zijn van uw beweerde gebruik van valse documenten. Het is dan ook logischerwijze niet aannemelijk dat ze u hiervoor zouden vervolgen bij terugkeer. Dat u bovendien met deze zogenaamd ‘valse documenten’ eerst probleemloos het vliegtuig hebt kunnen nemen in Ethiopië, om vervolgens ook ongedetecteerd langs de Italiaanse grensautoriteiten te passeren, doet eerder vermoeden dat u wél met uw eigen legale documenten hebt gereisd (NPO p. 16). Het is immers weinig waarschijnlijk, indien u werkelijk valse documenten hebt gebruikt, dat deze meermaals niet zouden gedetecteerd zijn door de bevoegde autoriteiten aan de grens.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar Ethiopië in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Ook dit is een loutere blote bewering langs uw kant die u niet onderbouwt. Evenmin heeft het CGVS informatie ter beschikking die deze bewering bevestigt (zie ook Algemeen Ambtsbericht Ethiopië 2022). Er zijn geen enkele elementen die er op wijzen dat u in een negatief daglicht zou staan van de Ethiopische autoriteiten. U verklaarde immers zelf dat u in Ethiopië nooit problemen hebt gehad met de autoriteiten en ook verklaarde u niet bezig te zijn met politiek en geen onruststoker te zijn (NPO p. 19). Het is dan ook niet ernstig de Ethiopische autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat zij het verschil niet kunnen maken tussen de honderdduizenden Ethiopiërs die om een veelheid aan (persoonlijke) redenen in het buitenland vertoeven, en deze personen die effectief een bedreiging vormen voor het regime. U maakt dan ook niet aannemelijk dat de Ethiopische overheden u als een gevaar zouden beschouwen louter omwille van uw verblijf in het buitenland en u om die reden zouden vervolgen bij terugkeer.

Wat betreft de algemene situatie, kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus “ETHIOPIE. De algemene situatie in Addis Abeba” van 10 maart 2022, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_algemene_situatie_in_addis_abeba_20220328.pdf), blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. In november 2020 brak een conflict uit in de regio Tigray nadat het Ethiopische federale leger er – met de steun van Amhaarse regionale troepen

en milities en het Eritrese leger – binnenviel. Eind oktober 2021 vallen Dessie en Kombolcha, twee steden in de regio Amhara gelegen op de hoofdweg tussen de haven van Djibouti en Addis Abeba, in handen van de Tigray-troepen. Nadat de Tigray-troepen en het OLA (Oromo Liberation Army) – die in augustus 2021 een alliantie aangaan – de hoofdstad naderen, kondigt de federale regering op 2 november 2021 de nationale noodtoestand af. Een massale mobilisatiecampagne, de inzet van drones en de aanwezigheid van premier Abiy Ahmed aan de frontlijn doen het tij keren. De federale troepen en hun bondgenoten slagen erin een reeks steden te heroveren op de Tigray-troepen, die zich begin december 2021 terugtrekken naar de regio Tigray terwijl de Oromo-strijders zich meer concentreren op het westen en het zuiden van de regio Oromia. Hiermee ebt de dreiging van vijandelijkheden in Addis Abeba weg en op 15 februari 2022 wordt de nationale noodtoestand opgeheven.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de hoofdstad Addis Abeba actueel geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Addis Abeba aldus geen reëel risico om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 24 oktober 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“- de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt;”.

Verzoeker licht toe als volgt:

“1. In rechte

Artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 verwijst naar artikel 1er, A, 2, van het Verdrag van Geneve, die “vluchteling” als volgt definieert:

[citaat voormeld artikel]

Artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 stelt dat de subsidiaire beschermingsstatus toegekend moet worden

[citaat voormeld artikel]

Artikel 48/4 par. 2 bepaalt de ernstige schade als bestaande uit :

[citaat voormeld artikel]

Artikel 3 van het EVRM stelt dat

[citaat voormeld artikel]

deze absolute wetsbepaling verplicht dat er een zorgvuldige onderzoek wordt gevoerd van de situatie van de vreemdeling in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst (EHRM, MSS c. Belgique et Grece, 21 januari 2011 Y c. Russie, 4 december 2008; Saadi c. Italie, 28 februari 2008; Vilvarajah et autres c. Royaume-Uni, 30 oktober 1991; Cruz Varas et autres c. Suede, 20 maart 1991).

Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk met littera b) (RvV nr 128 564, nr 128 540, nr 128 565 van 2 September 2014).

Artikel 48/6 van de wet stelt verder dat:

[citaat voormeld artikel]

De administratieve rechtsbeginselen van goed bestuur en zorgvuldigheid verplichten de overheden om zich zorgvuldig te informeren om een beslissing te nemen (RvV nr. 115 993 van 19 december 2013). De Raad van State heeft de zorgvuldigheidsplicht als volgt omschreven :

[citaat RvS 31 mei 1979, nr. 19.671]

[citaat RvS 17 september 2012, nr. 220 622]

2. Toepassing in casu

2.1. ASIELMOTIEVEN

In geval van terugkeer vreest verzoeker zowel de mensen die tot de Omoro etnie behoren als de nationale autoriteiten omwille van:

Het feit dat hij tot de Gurage etnie behoort;

Het feit dat hij een vals passpoort en een vals visum heeft gebruikt om Ethiopië te verlaten;

Het feit dat hij drie jaar in België heeft verbleven en bijgevolg verdacht zal worden van samenzwering tegen de autoriteiten.

2.2. ALGEMENE INFORMATIE

Wat betreft het geweld tegen de mensen van Gurage-etniciteit, heeft het Minority Rights Group International het over 'etnische opruiming' door mensen van Oromo etniciteit:

[citaat voormelde bron]

Wat betreft de terugkeer van afgewezen asielzoekers, vermeldt het laatste OSAR-rapport over politiek activiteiten in ballingschap, overheidstoezicht en recente ontwikkelingen het volgende:

[citaat

https://www.osar.ch/fileadmin/user_upload/Publikationen/Herkunftslanderberichte/Afrika/Aethiopien/180926-eth-exilpolitische-aktivitaeten-staatl-ueberwachung-f.pdf, p. 9]

Wat betreft het rechtssysteem, vermeldt het laatste OSAR-rapport over de algemene situatie in Ethiopie het volgende:

[citaat www.refworld.org/pdfid/5804a25e4.pdf, p. 13]

2.3. GEGRONDHEID VAN DE AANVRAAG EN BETWISTING VAN DE MOTIVERING VAN DE BESTREDEN BESLISSING

2.3.1. Wat betreft het laattijdige indienen van zijn verzoek tot internationale bescherming

Verzoeker heeft duidelijk gemaakt dat het aanvankelijk zijn bedoeling was om naar Engeland te reizen.

Men had hem namelijk verteld dat de asielprocedure in België extreem lang duurde en dat hij waarschijnlijk nooit geregulariseerd zou worden. In 2020 ontmoette hij zijn huidige partner die de Belgische nationaliteit heeft. In 2021 besloot hij, na te zijn gearresteerd en vrijgelaten, uiteindelijk asiel aan te vragen om in België bescherming te krijgen.

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5]

In ieder geval heeft de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen met betrekking tot de te late indiening van een verzoek om internationale bescherming het volgende verklaard:

[citaat niet-gespecificeerde bron]

Deze late indiening doet dus geen afbreuk aan het bestaan van vrees voor vervolging bij verzoeker. In elk geval mag niet worden vergeten dat de asielautoriteiten verplicht zijn de vrees voor vervolging van de verzoekers objectief te onderzoeken, ongeacht het bestaan van een zogenaamd te laat ingediend asielverzoek.

2.3.2. Wat betreft zijn aanval door mannen die tot de Omoro etnie behoren

Sinds er een premier van Oromo-etniciteit aan de macht is gekomen, worden mensen van andere etniciteiten meer vervolgd. Anders dan het CGVS beweert, stelt verzoeker dat de mannen die hem aanvielen, wisten dat hij van de Gurage was. Verzoeker is immers fysiek "Gurage", heeft een bepaald accent, spreekt geen Oromo en kan dus gemakkelijk als zodanig worden herkend zonder naar zijn identiteitskaart te hoeven kijken (die in dit opzicht gemakkelijk kan worden vervalst).

Verzoeker heeft na dit incident geen klacht ingediend. Men moet dit niet met westerse ogen bekijken, maar begrijpen hoe het systeem in Ethiopië werkt. Als men een klacht indient bij de politie, moet men eerst fooien betalen. Vervolgens, omdat de politie verantwoording aflegt aan de premier, verdoezen ze de acties van de Oromo. Erger nog, ze melden de klachten aan de daders zelf. Verzoeker kan dus niet worden verweten dat hij geen stappen heeft ondernomen die, hoewel zij in Europa volgens ons relevant zijn, zijn situatie in Ethiopië in feite waarschijnlijk zouden hebben verslechterd.

Verzoeker heeft dit incident niet vermeld tijdens zijn verhoor bij de Dienst vreemdelingenzaken omdat hem was gevraagd niet op details in te gaan. Hij sprak daarom in algemene bewoordingen over de vervolging van de Gurage in Ethiopië. Hij verklaarde deze gebeurtenis tijdens zijn verhoor bij het CGVS. [citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 17]

Uit het voorgaande volgt dat verzoekers relaas geloofwaardig is en dat deze belangrijke gebeurtenis door de asielautoriteiten moet worden onderzocht.

2.3.3. Wat betreft het feit dat hij Ethiopië met een vals paspoort en een vals visum heeft verlaten, dat hij drie jaar in België heeft verbleven; en de gevolgen hiervan in geval van terugkeer

Verzoeker stelt dat hij Ethiopië zonder problemen per vliegtuig heeft kunnen verlaten dankzij de hulp van de smokkelaar. Deze beschreef hem een van de personen belast met de paspoortcontrole op de luchthaven, die zijn medeplichtige was. Verzoeker moest zich bij deze medeplichtige melden op het moment dat zijn paspoort werd gecontroleerd om aan boord van het vliegtuig te gaan. De medeplichtige was door de smokkelaar ingelicht en liet verzoeker door zonder zelfs zijn papieren te controleren.

Anders dan het CGVS beweert, weten de Ethiopische autoriteiten dat verzoeker al drie jaar niet meer in Ethiopië is geweest (hij is niet naar de gemeente gegaan, heeft zijn papieren niet vernieuwd, heeft geen officiële stappen ondernomen). Als hij na al die tijd naar Ethiopië zou terugkeren, zou hij niet worden gecontroleerd zoals iedereen die op bezoek is gegaan, maar zou hij worden beschuldigd van samenzwering tegen de heersende macht.

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 24]

Het enige wat klopt op zijn paspoort is zijn voor- en achternaam. Een eenvoudige vergelijking met de gegevens op zijn identiteitskaart zou volstaan om aan te tonen dat zijn paspoort vals is.

Op het paspoort was het met al uw eigen persoonlijke gegevens zoals op uw officiële documenten

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 15]

Deze vrees wordt bevestigd door de hierboven weergegeven algemene informatie.

Uit het voorgaande en de algemene informatie blijkt dat verzoeker hoogstwaarschijnlijk problemen zou ondervinden indien hij naar Ethiopië zou terugkeren, omdat hij het land met valse papieren heeft verlaten en meer dan drie jaar in België heeft verbleven. Uit algemene informatie blijkt ook dat de toegang tot de rechter niet gewaarborgd is en dat het rechtsstelsel niet onafhankelijk is. Dit wordt nog versterkt door het feit dat hij van Gurage-etniciteit is en de huidige premier, die aanzienlijke invloed heeft op de rechterlijke macht, van Oromo-etniciteit is.

2.4. BESLUIT

Een volledige analyse van de onderhavige zaak, rekening houdend met de specifieke omstandigheden ervan, leidt tot de conclusie dat verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging in geval van terugkeer naar Ethiopië.

Verzoekende partij stelt dat artikel 48/6 Vw van toepassing is, aangezien zij een reële inspanning heeft geleverd om haar vordering te staven. Haar uitleg was coherent en plausibel en werd bevestigd door de overgelegde documenten. Zij moeten worden geanalyseerd in het licht van de persoonlijke context en de algemene context in Ethiopië.

In hoofddorde vraagt verzoekende partij dat zij als vluchteling wordt erkend.

Indien bovengenoemde gronden echter niet door de Raad worden erkend, vraagt verzoekende partij om haar de subsidiaire bescherming te verlenen wegens de ernstige schade waaraan zij zou worden blootgesteld indien zij naar Ethiopië wordt teruggestuurd."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoeker stelt dat hij het incident dat hij wel vermeldde op het Commissariaat-generaal waarbij hij aangevallen werd door mannen die tot de Omoro-etnie behoren niet vermeld heeft op de Dienst Vreemdelingenzaken omdat hem op de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd werd om niet op details in te gaan. De Raad stelt vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken er inderdaad op wordt gewezen dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure, temeer gezien dit incident een kernelement uitmaakt van verzoekers asielrelaas.

Waar verzoeker vervolgens nog volhardt dat hij een terugkeer naar Ethiopië vreest wegens zijn Gurage-etnie, wijst de Raad op de volgende vaststellingen van de commissaris-generaal, die correct en pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier:

“Met betrekking tot uw persoonlijke problemen, beschreef u één incident waarvan u het slachtoffer was in de zomer van 2019. U verklaarde dat u in de zomer van 2019 tijdens een wandeling door de wijk Asko door drie mannen van de Oromo etnie fysiek werd bedreigd met een mes en van uw geld en gsm werd beroofd. Eén van de mannen hield een mes voor uw gezicht, een tweede hield u vast bij de keel en een derde man leegde uw zakken (NPO p. 17-18). Toen de mannen uw zakken hadden geleegd en uw geld en gsm hadden genomen, sloegen ze u neer en lieten ze u achter terwijl ze zeiden “ga weg”. Vervolgens rende u weg en kwamen de mannen u niet achterna (NPO p. 19).

U verklaarde dat de mannen u persoonlijk viseerden, dat ze uw achtergrond hadden bestudeerd en specifiek op u afkwamen (NPO p. 21). U verklaarde bovendien dat de mannen u bij de keel grepen nadat ze op uw identiteitskaart hadden gezien dat u tot de Gurage etnie behoorde (NPO p. 17). Het dient echter te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen omtrent dit incident – die voornamelijk gebaseerd zijn op vooronderstellingen en blote beweringen – niet aannemelijk hebt gemaakt dat u werkelijk persoonlijk geïdendeerd werd omwille van uw etnische achtergrond, zijnde Gurage, laat staan dat u bij terugkeer omwille van uw Gurage etniciteit persoonlijk vervolgd zou worden.

Zo dient ten eerste te worden vastgesteld dat u over dit incident niets hebt vermeld op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Op de vraag bij de DVZ om een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst, verklaarde u slechts “Ze zullen mij vragen waarom ik vertrokken ben uit Ethiopië. Waar ik was al die tijd en waarom ik terug ben gegaan naar Ethiopië. Als ik een nieuwe identiteitskaart (IK) zou aanvragen bijvoorbeeld zou ik opgepakt worden door de politie en opgesloten worden. Omdat de gemeente mij eerst zal sturen naar de politie om een identiteitskaart aan te kunnen vragen (...) Ik weet niet precies waarom. Omdat ik weggegaan ben en geen belastingen betaald heb. Al die jaren was ik weg. Ze zouden mij ook beschuldigen als landverrader. Omdat ik het land heb verlaten zouden ze me zien als landverrader en opsluiten. (...) Ten tweede er is daar geen werk voor mij. Er is geen toekomst. Ik ben daar altijd bang. Er zijn conflicten tussen etnische groepen. Mijn leven is daar niet veilig. Je kan op elk moment vermoord worden omdat je niet tot een juiste etnische groep behoort.” (Vragenlijst CGVS dd. 29/06/2021). Op het CGVS verklaarde u daarentegen dat het incident in Asko een belangrijke aanleiding was voor u om het land uit te vluchten. Zo verklaarde u “Sindsdien was ik horror, ik was niet meer veilig om daar in die buurt te wonen. Na dat incident weet ik dat wat het beste is voor mij, is om uit het land weg te vluchten voor eens en altijd.” (NPO p. 17). U verklaarde verder ook dat u bij terugkeer naar Ethiopië een vrees heeft voor de criminelen met wie u dit incident had (NPO p. 22). Het is dan ook opmerkelijk dat u over dit incident niets vermeld hebt op de DVZ. Immers, indien u werkelijk geloofde dat u persoonlijk geïdendeerd werd door criminele bendes van Oromo, die u zogenaamd reeds hadden aangevallen in Asko omdat u tot de Gurage etnie behoorde, kan toch verwacht worden dat u van deze essentiële feiten reeds melding zou gemaakt hebben bij de DVZ. Het feit dat u dit niet hebt gedaan, relativeert dan ook danig de ernst van de door u beweerde vervolging.

Overigens blijkt uit uw beschrijving van dit incident ook niet dat deze mannen u werkelijk viseerden omdat u tot de Gurage etnie behoorde, maar slechts dat u het ongelukkig slachtoffer was van een gewapende

beroving. Hetgeen, hoewel ongelukkig, een eenmalig en geïsoleerd incident is, maar niet wijst op een concrete persoonlijke vervolging omwille van uw etnische achtergrond.

Zo verklaarde u dat de mannen u reeds benaderden op een vreemde manier, alsof “ze wouden vechten of iets doen”, nog vóór dat ze wisten dat u niet tot de Oromo etnie behoorde. U verklaarde immers dat ze u benaderden in het Oromia, en dat ze niet in een goed humeur waren. Ze zeiden tegen u “Waarom wandel je zo?” en “Wat heb je in jouw zakken?” (NPO p. 17). Toen nam één van de mannen u vast bij de keel, terwijl een andere man zijn mes voor uw gezicht hield, en de derde man uw broekzakken checkte (NPO P. 18). De mannen bedreigden u dus reeds met geweld, nog vóór ze uw identiteitskaart uit uw zak hadden genomen waarop stond dat u tot de Gurage etnie behoorde (NPO p. 17). Dit wijst er op dat het door u beschreven incident eerder een gewapende overval is, dan dat het werkelijk een geplande en persoonlijke vervolging van uw persoon is omwille van uw etnische achtergrond. Uw verklaring dat deze Oromo mannen reeds op voorhand uw achtergrond zouden bestudeerd hebben, en u niet ‘random’ tegenhielden (NPO p. 20) , is een loutere veronderstelling die u op geen enkele manier onderbouwt. Behalve dit ene incident verklaarde u immers verder nooit andere problemen te hebben gekend (NPO p. 21), ook verklaarde u nooit enige problemen te hebben gehad met de autoriteiten (NPO p. 19).

Verder blijkt ook uit uw handelswijze na dit incident geen oprechte vrees voor vervolging. U liet immers na om dit incident te rapporteren bij de politie of andere overheidsdiensten (NPO p. 17). U verklaarde dat u dit niet deed omdat de politie zogenaamd samenwerkt met deze gangs en dat ze het zullen zeggen tegen ‘die mensen’, hetgeen een blote bewering is die u op geen enkele manier staft (NPO p. 17,18). U verklaart slechts dat “nadat ik mijn problemen heb verteld, zal de politie het zeggen tegen de criminelen, want ze werken allemaal samen.” (NPO p. 18) Overigens kan u zelf niet eens concreet aangeven door wie u werd beroofd, laat staan dat de politie dan kan weten aan wie ze de informatie moeten doorspelen. Hierop verklaarde u dat deze mensen gekend zijn in Asko, dat iedereen hen kent en kan identificeren, dat ze een regelmatige bezoeker zijn in Asko, en dat ze behoren tot een bepaalde groep (NPO p. 19). U gevraagd hoe deze groep heet, verklaarde u in zeer algemene termen: “In Amhara heten de groepen ‘Fano’, bij Tigrayans ‘Junta’, en bij Oromo (...) ‘qeerro’” (NPO p. 19). Het is een loutere veronderstelling van uw kant dat de drie mannen die u hebben beroofd en die Oromo spraken, tot de qeerro beweging horen.

Gelet op wat voorafgaat dient te worden besloten dat u niet aannemelijk hebt gemaakt en niet in concreto hebt aangetoond dat u omwille van uw etnische groep persoonlijk zou vervolgd worden door bepaalde criminelen van de Oromo etniciteit.”

Waar verzoeker wederom volhardt dat hij als afgewezen asielzoeker niet kan terugkeren naar Ethiopië en eveneens wijst op het feit dat hij Ethiopië met valse documenten heeft verlaten, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in de volgende correcte en pertinente motivering, die steun vindt in het administratief dossier:

“Wat betreft uw vrees bij terugkeer ten aanzien van de Ethiopische autoriteiten omwille van het feit dat u Ethiopië hebt verlaten met een vals Ethiopisch paspoort op uw naam verkregen via een smokkelaar, en dat u in het buitenland hebt verbleven, dient te worden vastgesteld dat dit loutere beweringen zijn langs uw kant die u op geen enkele manier onderbouwt. Na onderzoek van alle elementen in het dossier en de beschikbare landeninformatie kan bijgevolg niet worden besloten dat u om deze redenen een risico loopt bij terugkeer.

Ten eerste toont u, behalve via uw verklaringen, op geen enkele manier aan dat u werkelijk met een “vals” paspoort hebt gereisd en een “vals” visum hebt verkregen via een smokkelaar. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS toonde u een foto van uw paspoort op uw gsm, met uw eigen naam en foto. Ondanks de vraag van de protection officer om dit document via email te bezorgen aan het CGVS (NPO p. 6), hebt u dit niet gedaan, hetgeen getuigt van een gebrek aan medewerking en een nader onderzoek van uw paspoort in de weg staat. Ook legde u geen enkel ander document neer ter staving van uw identiteit, reisweg of vluchtrelaas, hetgeen een verdere negatieve indicatie is voor uw algemene geloofwaardigheid. Uw verklaringen over hoe u het paspoort en visum hebt kunnen regelen via een smokkelaar zijn bovendien niet consistent met wat u hebt verklaard op de DVZ. Waar u op het CGVS verklaarde dat u de smokkelaar, bijgenaamd “A.(...)”, 3000 birr (ongeveer €53) betaalde voor het paspoort, verklaarde u op de DVZ dat u maar liefst 13.000 dollar moest betalen aan de smokkelaar voor uw reis, naast nog eens 2500 euro voor uw ticket en andere betaling zoals uw hotel en eten. Op de DVZ verklaarde u bovendien dat de smokkelaar A.(...) M.(...) heette in plaats van “A.(...)”. Op de vraag bij de DVZ of u tijdens uw reis valse documenten gebruikte, antwoordde u bovendien “neen” (Verklaring DVZ dd. 29/06/2021, p.11).

Zelfs al zou u effectief met een vals paspoort uit Ethiopië zijn gereisd – hetgeen, zoals hierboven werd uiteengezet, sterk wordt betwijfeld – toont u verder niet aan de Ethiopische autoriteiten hiervan op de hoogte zijn. Het feit dat u bovendien probleemloos met het vliegtuig uit Ethiopië bent kunnen reizen met

een paspoort op uw eigen naam en met uw eigen foto (NPO p. 14-15) is een duidelijke indicatie dat de Ethiopische autoriteiten niet op de hoogte zijn van uw beweerde gebruik van valse documenten. Het is dan ook logischerwijze niet aannemelijk dat ze u hiervoor zouden vervolgen bij terugkeer. Dat u bovendien met deze zogenaamd 'valse documenten' eerst probleemloos het vliegtuig hebt kunnen nemen in Ethiopië, om vervolgens ook ongedetecteerd langs de Italiaanse grensautoriteiten te passeren, doet eerder vermoeden dat u wél met uw eigen legale documenten hebt gereisd (NPO p. 16). Het is immers weinig waarschijnlijk, indien u werkelijk valse documenten hebt gebruikt, dat deze meermaals niet zouden gedetecteerd zijn door de bevoegde autoriteiten aan de grens.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar Ethiopië in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Ook dit is een loutere blote bewering langs uw kant die u niet onderbouwt. Evenmin heeft het CGVS informatie ter beschikking die deze bewering bevestigt (zie ook Algemeen Ambtsbericht Ethiopië 2022). Er zijn geen enkele elementen die er op wijzen dat u in een negatief daglicht zou staan van de Ethiopische autoriteiten. U verklaarde immers zelf dat u in Ethiopië nooit problemen hebt gehad met de autoriteiten en ook verklaarde u niet bezig te zijn met politiek en geen onruststoker te zijn (NPO p. 19). Het is dan ook niet ernstig de Ethiopische autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat zij het verschil niet kunnen maken tussen de honderdduizenden Ethiopiërs die om een veelheid aan (persoonlijke) redenen in het buitenland vertoeven, en deze personen die effectief een bedreiging vormen voor het regime. U maakt dan ook niet aannemelijk dat de Ethiopische overheden u als een gevaar zouden beschouwen louter omwille van uw verblijf in het buitenland en u om die reden zouden vervolgen bij terugkeer."

Waar verzoeker herhaalt dat hij laattijdig zijn verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend omdat het aanvankelijk zijn bedoeling was om naar Engeland te reizen, wijst de Raad op de volgende correcte en pertinente motivering van de commissaris-generaal, die steun vindt in het administratief dossier: "Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verzoek tot internationale bescherming in België laattijdig werd ingediend. U kwam reeds aan in België op 21 februari 2020. Echter, u diende slechts een verzoek om internationale bescherming in op 22 juni 2021, meer dan een jaar na uw initiële aankomst. Toen u door de protection officer op het CGVS werd gevraagd waarom u in België zo lang hebt gewacht om een verzoek in te dienen, antwoordde u dat u bij aankomst in België niemand kende, dat veel immigranten probeerden de grens naar Engeland over te steken en dat u besloot hetzelfde te doen (NPO p. 5). Ook wanneer u naar aanleiding van deze pogingen om de grens naar Engeland over te steken door de politie in februari 2021 werd gearresteerd en naar de gevangenis van Gent werd gebracht op verdenking van mensensmokkel, diende u nog steeds geen verzoek om internationale bescherming in. Pas op het moment dat u werd vrijgelaten uit de gevangenis zocht u asiel (NPO p. 5). Het feit dat u zo lang wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert danig de ernst van de door u gevreesde vervolging. Immers kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze worden verwacht dat hij meteen na aankomst in een veilig land op zoek gaat naar internationale bescherming, en ernstige inspanning onderneemt om deze te bekomen. Uw handelswijze getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofde en vormt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van de door u geschetste vervolging.

Verder dient te worden benadrukt dat een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. U brengt doorheen uw verklaringen echter onvoldoende elementen naar voor die op een concrete en individuele vrees voor vervolging in uw hoofde wijzen. U verklaarde dat u nooit een plan hebt gehad om in Ethiopië te blijven, en dat uw bedoeling van in het begin duidelijk was om naar het buitenland te gaan en uw leven te verbeteren. U verwees verder naar de verslechterende situatie in Ethiopië sinds het aantreden van de nieuwe premier (NPO p. 14). Zo verklaarde u "Zoals u goed weet, de situatie in Ethiopië, dingen begonnen van tijd tot tijd erger te worden, er is tribalisme, er is corruptie, zelfs van uw lokale administratie moet je mensen omkopen om iets van hen te krijgen, de politie is corrupt, mensen rond je zijn corrupt, en in het bijzonder de etnische problemen in Addis Abeba waren niet bemoedigend voor mij om er te blijven. Ik woonde niet in een rustige vredevolle omgeving, in het bijzonder na de verkiezing van de nieuwe premier, de mensen van de Oromo domineren de mensen van Ethiopië, ze zijn in een hoge positie, en sinds de nieuwe overheid de macht heeft, is de spanning in Ethiopië veranderd van normaal naar slecht. En het conflict, de hongersnood in Ethiopië, je kan geen job vinden, alles gebeurt in termen van geld, geven en nemen. Dat is waarom ik besloot het paspoort te vragen en uit het land te vluchten" (NPO p. 14). Uw verwijzing naar de corruptie, de groeiende etnische spanningen en geweld, het conflict in Tigray en navolgende hongersnood in Ethiopië (NPO p. 14, 16), gaan over een algemene toestand en zijn op zich onvoldoende om in uw hoofde te besluiten tot een

gegronde vrees voor vervolging. De loutere verwijzing naar de veiligheidssituatie in een bepaald land of regio volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen. Het begrip ‘gegronde vrees’ houdt in dat de aanvrager niet alleen een subjectieve vrees moet voelen, maar dat deze moet worden beoordeeld met inachtneming van de objectieve omstandigheden in het land van herkomst. Daarbij moet een persoonlijke vervolgingsvrees in concreto worden aangetoond, waar u echter niet in slaagt.”

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet betreft, blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. Er is aldus in de hoofdstad Addis Abeba actueel geen internationaal of binnenlands conflict aan de gang zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Addis Abeba bijgevolg geen reëel risico om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker laat deze vaststellingen in het verzoekschrift ongemoeid.

Verzoeker toont geen zwaarwegende gronden aan die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar Addis Abeba een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee augustus tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. Z. DAELMAN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Z. DAELMAN

S. VAN CAMP